

На дневном реду у свету

Уређивање уговора у корист трећих у Енглеској

У Уједињеном Краљевству донет је новембра 1999. закон о уговорима у корист трећих лица - *The Contracts (Rights of Third Parties) Act*). Овај Закон ставио је тачку на дуг период примене теорије о томе да само стране из уговора могу да траже његово извршење (*privity of contract*).

Закон дозвољава да треће лице, које није странка у уговору, затражи испуњење уговора у следећим случајевима: ако то уговор изричито предвиђа или ако одредбе уговора чије извршење треће лице тражи предвиђају неко давање том лицу, а намера страна је била да му дају паво да захтева извршење те чинидбе.

Треће лице мора бити изричито одређено у уговору, било именом, припадношћу некој групи или описом, али не мора постојати у време закључења уговора.

На неке уговоре Закон се не примењује - на пример, на уговоре о раду (треће лице не може имати право да захтева испуњење уговора о раду од намештеника).

Одредбе Закона нису императивне природе и уговорне странке могу искључити њихову примену, посредно или директном формулацијом у уговору.

Директива ЕУ о електронским потписима

Крајем 2000. у Европској унији је усвојена директива о електронским потписима. Државе чланице дужне су да одредбе директиве унесу у националне прописе до средине 2001.

Под електронским потписом у смислу директиве подразумевају се подаци у облику електронског записа који су приложени или су логички повезани са другим електронским подацима и служе за утврђивање веродостојности (члан 2).

Директива је донета да би се, у оквиру тзв. електронске трговине (електронски начин пословања, пословање употребом средстава за електронски пренос података), омогућило утврђивање веродостојности података. У државама постоје

различита правила у погледу признавања електронског потписа и овлашћења тела за потврђивање; директива треба да постави прецизне основе за примену услова који се примењују на електронске потписе, чиме се помаже прихватање нових технологија у промету робе, услуга и капитала и поспешује слободна размена на јединственом тржишту Уније.

Директива предвиђа да су електронски потписи изједначени са својеручним потписима на папирним документима и да су допуштени као доказна средства у парничним и другим поступцима.

Октобра 2000. и у САД је ступио на снагу закон о електронском потписивању, којим је дигитално потписивање и законски добило исти статус као и "класично", својеручно потписивање пером односно оловком.